

– Одне-два, може й неважливі, а кілька тисяч можуть врятувати довкілля, – посміхнулася Лапуня. На долоню їй сіла пташка з яскраво-синіми крилами, вогняною грудкою та довгим дзьобом – рибалочка. Стрекотнула та пірнула у воду, а коли вискочила, тримала в дзьобі срібну рибку. Без слів зрозуміло, що дякувала!

– Майже всі запаси прісної води на планеті зосереджені в льодовиках та айсбергах, – сказав Розумник. – Вода, що доступна нам в річках і озерах, – найцінніша в світі! А ми витрачаємо воду так, наче в нас її зайві моря та океани!

– Ось наше море! – Пустунчик махав ложкою-веслом. Річка широко розлилася і матрац вплив у Економне море.

Береги моря губилися в тумані. Тому Зернята не могли оцінити його розмірів. Але вони знали: їхнє власне Економне море буде рости. Бо це залежало тільки від них.

Олена Крижановська

Завдання. Згадай і запиши всіх, хто дякував Зерням за збереження води.

Водні рослини: _____

Риби: _____

Птахи: _____

Тварини: _____

Не засмічуй водойми!

На малюнку вказані терміни розкладання сміття у воді.

Передплатний індекс 89454

Головний редактор:

Дарія Біда, тел.: (032) 236-71-24,
e-mail: dabida@mis.lviv.ua

Заступник головного редактора:

Роксолана Дребот,
e-mail: drebot.roksolana@gmail.com

Художник: Оксана Мазур.

Підписано до друку 26.01.16,
формат 60x84/8.

Друк офсетний. Наклад 12 000 прим.
Адреса редакції: 79038, м. Львів, а/с 9838.
Надруковано в друкарні
ТОВ "Видавничий дім „УКРПОЛ”.

ЕКОНОМНЕ Море

(казка з циклу „Екостиль твого життя”)

– Мийте руки і обідаємо! – нагадала гостям Лапуня. Зернята щойно прибігли з вулиці, де всі гуртом обкопували і прикривали торішнім листям кущі троянд та хризантеми.

– А чому в тебе відро у ванні під краном? – запитав Пустунчик подругу.

– Збираю використану воду, щоб потім помити підлогу. Якщо вода без мила, нею можна полити квіти. А якщо дуже брудна, згодиться змити в туалеті. Це ж економія!

– Розумно! – похвалив Розумник. – Знаєте, що? Ми ж усі намагаємося не марнувати воду, економити її, так?

– Еге ж, – Пустунчик облизував пальці з варенням. – От зараз я економлю воду й мило. А що?

– Уявляєте, скільки ми втрюх зекономили води за рік? – Очі в Розумника світилися азартом нової ідеї. – Спробуємо порахувати!

– Не хочу математики, – скривився Пустунчик.

– Тоді приблизно! Лапуня, скажи ти!

– Якщо приймати душ замість ванни, за три-чотири такі купання можна зберегти ванну води! Приблизно 100 літрів. А в році 52 тижні... Це ж ціле озеро!

– Враховуючи, що ми всі економимо воду різними способами, на трьох це вже не озеро, а море!

– Колосальне? – загорівся Пустунчик.

– Економне, – скромно відповів Розумник. – Маленьке таке економне море. Але по ньому можна подорожувати! На чому попливемо?

– У ванні, пластикова не потоне!

– У мене залізна, важка, – заперечила Лапуня. – Краще візьмемо надувний матрац. Усі помістимося! Шукайте, чим правити.

Троє Зернят і не помітили, як опинилися на матраці посеред синьої води. Замість весел у хлопців в руках десь взяли величезні пластикові ложки. Навкруги знову буяло літо, світило сонце.

– Яке ж це море? – спитав Пустунчик. – Тут близько береги! – він показав на зелені зарості очерету, за яким височіли верби.

– Це річка, яка живить водою наше місто, – пояснив Розумник. – Усі струмочки впадають у неї, а потім в озеро чи море. Веслуй, побачиш!

Зернята запрацювали веслами, і подорож розпочалася.

Матрац гойдався на хвилях, течія сама несла друзів до моря. Розумник та Пустунчик легенько керували веслами-ложками. З води так рясно вистрибували веселі рибини, наче річка кипіла.

– Дякуємо! Дякуємо! – чулося звідусіль.

– Це ви нам? – спитала Лапуня. – За що?

– Ви рятували нас! – плескали риби, шелестіла осока з очеретом, співали птахи, „дякуємо!“ – фігурно виписували ніжками на поверхні води прудкі водомірки.

– Чого це всі нам дякують? – дивувався Пустунчик.

– Я так гадаю, за економію води, – здогадався Розумник.

Матрац саме плив повз велику сіру чаплю, яка вдавала, що спить. Помітивши Зернят, вона клацнула довгим дзьобом:

– Авжеж! Завдяки вам багацько води з річки не забрали у водогін, і не скинули до нас забруднену та отруйну! Річкова чиста вода потрібна нам! Жабки можуть жити лише в чистій воді, а без них ходити мені голодною! Дякую!

– І від мене прийміть подяку! – над річкою пролетів білий бусел, родич чаплі. – Чиста вода – багата їжа!

– І ми дякуємо! – хором закумкали жабки. – Нас так багато, що всіх не з'їдять! Наші пугловки ростуть здоровими! А скільки тут комах, нам є чим поживитися!

З очерету виплила сім'я качок з малими каченятами. І крякали, дякуючи Зерням, за те, що зберегли їхній дім та водні рослини – їжу качок.

– І ми! Річка – наш дім! – привітно махали лапками бобри, ондатри, витягували шийку черепаха. А водяні вужі намагалися слідом за водомірами написати на воді „дякуємо!“, але в них виходили якісь ієрогліфи.

– Ось білі латаття з прекрасними квітками! – показала Лапуня. – Це рідкісний червонокнижний вид, як і водяний горіх, он він росте! Рослини лише коливають листками, але я знаю, для них теж важлива чиста вода!

– А ще – глибина! – додав поважний вусатий сом, спливаючи на поверхню. – Якби забрали всю ту воду, річка б обміліла, а мілководдя заростає ряскою. Латаття там не вижило б! Ви зберегли наш дім! Від нас зі щукою подяка!

– Та ми круті! – засміявся Пустунчик. – Не думав, що одне-два зекономлених відерця води такі важливі для природи!

